

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

2018 წლის 08 ოქტომბერი

ქ. თბილისი

დისციპლინური საქმე №101/17

მოსამართლე -- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

-- 2017 წლის 15 ივნისის №101 საჩივრის საფუძველზე „საქართველოს საერთო სასამართლოების მოსამართლეთა დისციპლინური პასუხისმგებლობისა და დისციპლინური სამართალწარმოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და მე-7 მუხლის შესაბამისად (2018 წლის 01 მაისამდე მოქმედი რედაქცია) საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე -- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება და წარმოდგენილი საჩივრის საფუძველიანობის წინასწარი შემოწმება.

წინასწარი შემოწმების შედეგად მომზადებული 2018 წლის 21 ივნისის №101/17 დასკვნა დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წარდგენილ იქნა საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 2018 წლის 08 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე განსახილველად.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძველიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივრებში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ მოსამართლე -- სისხლის სამართლის საქმის არსებითი განხილვის პროცესში მსჯავრდებულ -- და მისი ადვოკატისგან მოითხოვა საპროცესო შეთანხმების დადება, წინააღმდეგ შემთხვევაში მოსამართლე საჯაროდ დაემუქრა, რომ თუკი იგი არ აღიარებდა ბრალს და არ გააფორმებდა საპროცესო შეთანხმებას მკაცრად დაისჯებოდა.

მოქალაქე -- საჩივარში ასევე აღნიშნავს, რომ ერთ-ერთ სასამართლო პროცესზე, -- გახდა შეუძლოდ, რის გამოც აუცილებელი გახდა სასწრაფო დახმარების გამოძახება. საჩივრის ავტორის განცხადებით, მოსამართლემ ყველას თანდასწრებით, ექიმებს განუცხადა, რომ ბრალდებული სიმულიანტობდა და მოსამართლემ ბრალდებულს აიძულებდა ჩვენება მიეცა სასამართლოსთვის.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილ იქნა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

-- სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის მოსამართლე -- არსებითად განიხილა სისხლის სამართლის საქმე -- და -- მიმართ და 2017 წლის 25 აპრილის განაჩენით დამნაშავეებად ცნო საქმეში წარმოდგენილი ბრალდებულები კერძოდ:

-- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 108-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახით განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 08 (რვა) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

-- ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19,108-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახით განესაზღვრა 08 (რვა) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

სისხლის სამართლის საქმის არსებითი განხილვის შედეგად, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ 2016 წლის 30 ივლისს, დაახლოებით 17:00 საათზე, -- რაიონის სოფელ -- ოჯახებს შორის არსებული კონფლიქტის ნიადაგზე, შურისძიების მოტივით, -- -- სიცოცხლის განზრახ მოსპობის მიზნით, არარეგისტრირებული სანადირო თოფიდან გასროლით, თავის არეში დაზიანებები მიაყენა --, რომელიც მიღებული დაზიანებების შედეგად გარდაიცვალა.

სასამართლომ ასევე დაადგინა, რომ 2016 წლის 30 ივლისს, დაახლოებით 17:00 საათზე, --რაიონის სოფელ --, ოჯახებს შორის არსებული კონფლიქტის ნიადაგზე, შურისძიების მოტივით და სიცოცხლის მოსპობის განზრახვით, -- რეგისტრირებული „მაკაროვის“ სისტემის პისტოლეტიდან გასროლით, ჯანმრთელობის დაზიანებები მიაყენა --, რომელიც დროული სამედიცინო დახმარების შედეგად გადაურჩა სიკვდილს.

საქმის მასალების შესწავლის შედეგად, -- მიერ საჩივარში მითითებული ფაქტები არ დადასტურდა, თუმცა გამოვლინდა შემთხვევა, როდესაც პროცესის მიმდინარეობისას მოსამართლე ხმამაღალი ტონით მიმართავდა თარჯიმანს და მოუწოდებდა შეესრულებინა მასზე დაკისრებული მოვალეობები.

3. საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹-ე მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს. იმისათვის, რომ დადგინდეს ქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა

სამართლებრივი შეფასება მიეცეს მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „თ“ ქ/პუნქტის თანახმად, დისციპლინური გადაცდომის ერთ-ერთ სახეს წარმოადგენს - „სამოსამართლო ეთიკის ნორმების დაღვევა.“

მართლმსაჯულების განხორციელების პროცესში სამოსამართლო ქცევის სტანდარტების დაცვა ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს საკითხს წარმოადგენს სასამართლოსადმი ნდობის განმტკიცების თვალსაზრისით.

ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭოს (CCJE) 2002 წლის №3 დასკვნაში აღნიშნულია, რომ სამოსამართლო დავების გადაწყვეტის არსებული მეთოდები ყოველთვის ნდობას უნდა იმსახურებდეს. უფლებამოსილებანი, რომლებითაც მოსამართლეები არიან აღჭურვილნი, უშუალოდ დაკავშირებულია ისეთ ღირებულებებთან, როგორცაა სამართლიანობა, ჭეშმარიტება და თავისუფლება. მოსამართლეების მიმართ გამოყენებული ქცევის სტანდარტები გამომდინარეობს ამ ღირებულებებიდან და მართლმსაჯულების განხორციელების საფუძველს წარმოადგენს (§8). ამასთან, საზოგადოებრივი ნდობა და პატივისცემა სასამართლო ხელისუფლებისადმი, სასამართლო სისტემის მუშაობის ეფექტიანობის გარანტიებს წარმოადგენს, ცალსახად ნათელია, რომ სამოსამართლო ქცევა პროფესიულ სფეროში საზოგადოების წევრების მიერ განიხილება, როგორც სასამართლოების მიმართ ნდობის განუყოფელი ნაწილი.

აქედან გამომდინარე, მოსამართლეებმა უნდა შეასრულონ თავიანთი მოვალეობები რაიმე სახის უპირატესობის, მიკერძოების ან წინასწარ შექმნილი განწყობის გარეშე, გადაწყვეტილების მიღებისას, მათ არ უნდა გაითვალისწინონ რაიმე, რაც სამართლის ნორმების გამოყენების ფარგლებს სცდება. საქმის განხილვისას ან თუ მათ საქმის განხილვა დაევაღათ, მათ შეგნებულად არ უნდა მისცენ თავს უფლება გააკეთონ რაიმე კომენტარი, რომელიც საქმეზე გადაწყვეტილების მიღებისას მიკერძოების რაიმე ვარაუდსაც კი გამოიწვევს ან შეიძლება გავლენა იქონიოს საქმის სამართლიან განხილვაზე. მოსამართლეებმა პატივისცემა უნდა გამოიჩინონ საქმის მონაწილე ყველა პირისადმი (მაგ., საქმის მხარეები, მოწმეები, ადვოკატი) რაიმე სახის განსხვავების გარეშე, რომელიც კანონს არ ეფუძნება ან შეუთავსებელია სამოსამართლო ფუნქციების ჯეროვნად შესრულებასთან. თავიანთი მოვალეობების შესრულებისას, მოსამართლეებმა უნდა იმოქმედონ ისე, რომ მათი პროფესიული კომპეტენტურობა თვალსაჩინო იყოს.¹

სამოსამართლო ქცევის ეთიკის სტანდარტებთან დაკავშირებით, მნიშვნელოვანია განმარტებაა გაკეთებული სამოსამართლო ქცევის ბანგალორის პრინციპებში, სადაც აღნიშნულია, რომ (3.1) მოსამართლემ უნდა უზრუნველყოს, რომ მისი საქციელი გონიერი დამკვირვებლის თვალში იყოს

¹ იხ. ევროპის მოსამართლეთა საკონსულტაციო საბჭოს დასკვნა №3 (2002)

უმწიკვლო. (3.2) მოსამართლის ქცევამ და მოქმედებამ უნდა განამტკიცოს საზოგადოების ნდობა სასამართლოს შეუვალობის მიმართ.

სასამართლო სხდომაზე და მის გარეთ მოსამართლე ყოველთვის თავაზიანი უნდა იყოს და პატივს სცემდეს გარშემო მყოფთა ღირსებას. მოსამართლე ასეთსავე დამოკიდებულებას უნდა მოითხოვდეს სასამართლო განხილვის ყველა მონაწილისაგან, როგორც სასამართლოს თანამშრომლების, ისე სხვა, მის დაქვემდებარებაში თუ კონტროლის ქვეშ მყოფი პირებისაგან. მოსამართლე პირად ანტიპათიაზე მაღლა უნდა იდგეს და არ უნდა გამოყოს სასამართლოში გამომსვლელი ადვოკატებიდან არცერთი. ადვოკატის მისამართით მოსამართლის უსაფუძვლო შენიშვნები, სასამართლო სხდომის მხარეთა ან მოწმეთა მიმართ შეურაცხმყოფელი კომენტარები, გესლიანი ხუმრობა, სარკაზმი და თავშეუკავებელი, ტენდენციური ქცევა არღვევს სასამართლო დარბაზში სასამართლოსათვის შესაფერის წესრიგსა და ეტიკეტს. თუ მოსამართლეს ჩარევა სურს, მისი გამონათქვამის ტონი და მანერა ჩრდილს არ უნდა აყენებდეს მის მიუკერძოებლობას.²

საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესების მე-3 მუხლის თანახმად, „მოსამართლე ინსტიტუციონალურ და ინდივიდუალურ დონეზე უნდა განამტკიცებდეს საზოგადოებრივ რწმენას მართლმსაჯულების დამოუკიდებლობის, სამართლიანობისა და მიუკერძოებლობისადმი.“ ამავე წესების მე-9 მუხლის თანახმად, „მოსამართლე ღირსებითა და სათანადო თავაზიანობით უნდა ეპყრობოდეს პროცესის მონაწილეებსა და დამსწრე საზოგადოებას.“

ზემოაღნიშნული მუხლის არსებობა საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესებში კიდევ ერთხელ მიუთითებს იმაზე, რომ მოსამართლე გამორჩეული უნდა იყოს ადამიანური თვისებებით. იგი სანდომიანად, თავაზიანად და ღირსებით უნდა ეპყრობოდეს პროცესის მონაწილეებს. მოსამართლის მხრიდან მსგავსი ქცევა პროცესის მონაწილეებს განაწყობს კეთილად და ნდობით, არა მარტო ამ მოსამართლის, არამედ მთელი მართლმსაჯულების პროცესის მიმართ.

განსახილველ შემთხვევაში, მოქალაქე -- 2017 წლის 15 ივნისის №101 საჩივარში მითითებული გარემოებების შესწავლისას, მოსამართლის მხრიდან საჩივარში მითითებული ქმედებების ჩადენის ფაქტი არ დადასტურდა.

სისხლის სამართლის საქმის არსებითი განხილვის პროცესში, მოსამართლე -- მოქმედებდა მისთვის კანონმდებლობით მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში.

-- და -- სისხლის სამართლის საქმის არსებითი განხილვის 2017 წლის 20 იანვრის სასამართლო სხდომაზე განვითარებული მოვლენების შეფასებისას, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ მიიჩნია, რომ მოსამართლე მოქმედებდა სამოსამართლო ეთიკის ნორმების ფარგლებში. კერძოდ, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს შეფასებით, თარჯიმნის მიერ სასამართლო

² იხ. სამოსამართლო ქცევის ბანგალორის პრინციპების კომენტარები (გვ. 196, პუნქტი 215)
<http://www.supremecourt.ge/files/upload-file/pdf/mosamartleta.qcevis-wes2.pdf>

პროცესზე განხორციელებული ქმედებები მიმართული იყო პროცესის ჩაშლისკენ, ამდენად, მოსამართლის ქმედება ემსახურებოდა სასამართლო განხილვის უწყვეტობის და სწრაფი მართლმსაჯულების განხორციელების მიზნებს.

4. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹²-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის არანაკლებ 2/3-ისა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების შეფასების შედეგად მიიჩნია, რომ არ არსებობს „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს კანონის 75¹-ე მუხლით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. შესაბამისად, 2018 წლის 08 ოქტომბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად (სადისციპლინო სხდომაზე დამსწრე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 12 ხმით, სრული შემადგენლობის 2/3-ის უმრავლესობა), მიიჩნია, რომ მოსამართლე -- მიმართ უნდა შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით, 75¹⁰-ე მუხლის მე-5 პუნქტით და 75¹²-ე მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №101/17 მოსამართლე -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

გიორგი მიქაუტაძე

საქართველოს იუსტიციის
უმადლესი საბჭოს მდივანი